

GÜL MEVSİMİ

Mehmet Sait ÜÇLÜ

ŞİİR

GÜL MEVSİMİ

Mehmet Sait ÜÇLÜ

Basım Yeri: Azadi Matbaası

Basım Tarihi: 2021

Ey Sevgili Özgürlük

*Dolaştım bütün aşk dergâhlarını
Hiçbir kusur bulamadım
O kıvılgül bahçelerine*

Ey sevgili özgürlük...

Düşününce seni buluttan ırmak, geceden ışık, kayadan nergis oluyor düşlerim. Yüreğim bir harman yerinde oyuna koşan çocuk oluyor. Kuş oluyor, rüzgâr oluyor. İşte düşününce seni lale, sümbül gül kokuları ve renkler cümbüşü içime doluyor...

Güneş Ülkesiyim

A

Ben ki

Ey cinayetlerin
Uçurumlu felâketlerin
Kanlı tutanağı tarih
Artık geldi zamanı
Yeni baştan yazılacak
Yıldızların serüveni

1

Ben ki

Ruhu felçli tiranlar çağında

Hayat ağacıym

Kesilse de suların sesi

Azalsa da kuşların soyu

Dallarım hep çimen yeşili

Çiçeklerim hem ay ışığı

Hem gün ışığı

Köklerimden beslenir

mevsimler

Serse de gece yaygısını

Gözlerime sığınır ışıklar

Düşlerimde büyür ütopyaalar

Sevda rüzgârıym

İnsanlığın atar damarıym

İlk aşkın ilk gözyaşıym

Yağmurla beslenmiş söylencelerim
Mitoslarla yıkanmış düşlerim
Benden saklıdır bütün hakikat
şifreleri
Bilgelik tanrıçasıyım
Göklere konuk taraçalarda
Alnı güneşe değen zirvelerde
Diller ve kültürler dergâhıyım
Bitmez bir serüvendir geçmişim
Dağın yaşlı ulu bilgesi
Ninhursag'a uzanır soy
kütüğüm
Kavganın hem kızı hem
oğluyum
İnsan dilsiz
Toplum kimliksiz
Canlılar uyurken gül tenli
şafakta
Ben özgürlük devrimini
yaratmışım

2

Ben ki

Maskesiz tanrılar çağında

Zümrüd-ü Anka'yım

Aşkla açılıp kapanır

kanatlarım

İki ırmak arasında

Suyun ayak sesiyim

Dicle'yim Fırat'ım

Akarım uzak okyanuslara

Anayım bereketli göğsüm

Özgürlük dergâhı

Güneşin evidir

Ay ışığıyla ördüm saçlarımı

Vuruldukça çiçekli dallarım

Yeniden yeşerir köklerim

Çöl kuraklığı düşünce yüreklere

Mavi yeşil bir çağlayana
dönüştüm

Çoğaltım dost ırmakları
Dağların mor yeşil eteğinde
Yaşamı öğrettim insana

Koyaklarımda saklıdır
Taş mühürlü tarihler

3

Ben ki

Kavimler kapısında

İnsan dergâhıyım

Damarlarımda mavi bir alev

Kasvetli mevsimlerin

tanığıyım

Halk devriminde

Toprağın bolluğu

Çoğulun sesiyim

Kavgada ateş yürekli

Aşkta yalnızlık bilgesi

Tarihin hesaplaşma beşiğinde

Nefs-i müdafaa siperiyim

Gecenin evine düşen

Şafağın ağırlığıyım

Kuşlar dergâhında

Göğün mavisinde
Ak güvercin uçuşuyum
Kürt'üm
Nerde bir çiçek görsem
Ben oralıyım
Hüznüm hazan kadar uzun
Sevincim bir şimşek çakımıdır
Ne kadar çoğalmış aşk
yıkıntıları
Sabahın sahibi şafaktır
Hakikat ve özgürlük
Örgülü iki kardeş ırmaktır
Bahara yeşeren akasya ağacıyım
Dallarımnda kuşlar
Gözlerimde düşler saklıdır
Tanrıçaların yurduyım
Köylerimde büyüdü bilgiler
Peygamberler kutsadı
çocukluğumu

4

Ben ki
Devrimler tanrıçasıyım
Beşiğim gül ağacında
Özgürlük arayışında
Aşk ve keder çizgisiyim
Evrenin mikro parçasıyım
Yazısız tarihin tanığiyım
Çılgılığında göç ve talanlar
Halkım ben
Toprağın minnetsiz dostuyum
Göçebeyim doğa dergâhında
Ufkun gülüşünde dağ
gülüyüm
Koynumda koca bir halk
Yalnızlığımdan ölür
Kavgamdan dirilir hayat

Vurulunca o güzel kadınlar
Promete gibi isyana başlar
Bütün düşlerim
İnince karanlığın giz perdesi
Dilden küle dönüşünce sözler
Gezginler gibi
Çaldım göğün mavi kapısını
Bekledim durdum şafak perisini
Heraklitos'un değişken ırmağıym
Hep kendimde aradım ışığı
Lakin zulüm hep pervasız
Tiran hep amansızdır
Hala gecede gizlidir tarih
Sular aşka aksın diye
Hep gizli tuttum hüznüleri

5

Ben ki
Kentlerde suskunluk isyanımı
Dağlarda fırtına kuşu
Gecede ay ışığıym
Yıldızların şavkında olgunlaştı
Kızıl gül fidelerim
Şafağın titrek aynasında
Aydınlanan yeryüzüyüm

Boyun eğmeyen halkım
Coğrafyam kadim aşklar ülkesi
Bulutlarda gezinir düşlerim
Mührümü taşır tüm ütopyaalar
Uçurumun kenarında kanatlanır
Ölüm girdabında çoğalırım
Gülüşlerimde renklenir
yaşam

6

Ben ki

Kuşlar dergâhında

Şafağın gül tenli ışıyım

Bulutlara konuk dağlarım

Gün batımında zirvelere

düşer

Perde perde dağılırım yeryüzüne

Tarihim

Sırlar deryasıyım

Güzellikte suyun aynası

Toprakta çiçek

Bulutta yağmur

Aşkta sevgi yasasıyım

Bilgelik ırmağında

Hem rüzgâr hem göğün mavisiyim

Her sabah her sabah

Yüreğimde kanatlanır dağılır

Düşümü taşıyan alıcı kuşlar

7

Ben ki

Eski bir güneşin gözyaşıyım

Kaybolan sevdanın

romanıyım

Yeryüzüne yayılıp okunan

Mezopotamya'yım

Yıldızlara uzanır zirvelerim

Lale sümbül kokusu

Mevsimler bileşkesiyim

Hep çiçek kokar toprağım

Karanlık nereden nasıl gelirse gelsin

Olsa da kentlerim viran

Tanımam hiçbir tiran

Ben doğurdum güherçile şafakları

Geceye akar sabaha doğarım

Güneş ülkesiyim

Sol göğsümde saklıdır tüm

ışıklar

Aşına bir mühür gibi
Avuçlarımda duruyor
O iri katmerli kızıl güllerin
sırrı
Her mevsim onlarla ölür
Onlarla doğarım

8

Ben ki

Dağ dergâhında ateş

Aşk ülkesinde

Hem diriliş

Hem direniş ocağıyım

Güneşle yürürüm üstüne

En karanlık orduların

Geçmişim daha okunmamış

Bir kil levhadadır

Güllerimin ışığında büyür çocuklar

Su ve ekmekle çoğalır düşler

Bir ceviz ağacıyım

Dallarımnda kuşlar

Benim dergâhımda

Her yolculuk bir fırtınaya açılır

Gümüş oymalı aynalara düşer

Yeniden yaşanır o kadim

aşklar

9

Ben ki

Gecenin şişik karnında ocak

güneşiyim

Her mevsimde mavi yeşil düş

ülkesiyim

Gül nergis kokar vadilerim

Düşlerim özgürlük

Yüreğim şiir çarpar

Bu yüzden salt bu yüzden

Sabah doğmadan ben doğdum

Destanlarla ördüm yaşam

göğünü

Bulutlara çizdim kuşların

yörüngesini

Güneş Ülkesiyim

B

İşte O Günden Beri

Ey Tarih

Toprakta yağmur

Sevgide deniz

Yaşamda aşk dergâhıyım

Yüreğim dostluklara

Düşlerim özgürlüğe

Gögüm kuşlara açılır

1

Gün geldi

Değişti o güzel devirler

Tapınaklar yükseldi
gökyüzüne

Rahip ile dua yayıldı
yeryüzüne

İşte o günden beri

Talanlar talanları

Tiranlar tiranları

Ordular orduları izledi

Coğrafyam bir mahşer yeri

Bedenim hançer yarası

Yüreğim çığlıklar kuyusu

Hazanın hüznünde çoğaldı

acılar

En cesur olanlar

Körelmiş hançerlerle

Arkadan vuruldu

Yükselirken kuşların göğüne çığlıklar

Çoğalırken toprakta kan ve ölüm

Yayılırken yeryüzüne zulüm

Kör ve sağır kesildi insan

2

İşte o günden beri
Tarihin kesik şah damarıyım
Ateşin oğlu güneşin kızıyım
Tekmil çağların özgürlük
fırtınasıyım
Bir defne ağacının göğsünde
Ölünce o güzel tanrıçalar
Çiçeksiz kalan bir dal gibi
Aşksız kaldı yürekler
Ağaçlar hazana dönüştü
Irmaklar kurudu
İnsanlar yoksullaştı
Azaldı yeryüzünde ışık

3

İşte o günden beri

Aşk tufanına uğradı Habil

Eli kanlı katildi Kabil

Orada öldü barış ve kardeşlik

Öldü insanlık

Öldü kuşlar

Öldü kadınlar

Çocuklar da öldü

Dağ gibi yığıldı acılar

Çoğaldı hüznüler

Gül kokulu taraçalarda

4

İşte o günden beri
Peşimde tiran ve yalan
Göğümde güvercin ölüleri
Kapımda ölüm ve zulüm
Hep keder çizgisine yolcuyum
Korkunç bir masaldır
Orduların ayak sesleri
İşte o günden beri
Düş ve ütopya diyarında
Kanın töresidir beni büyüten
Göğe uçarken som mavi
kuşlar
Vurgun yedi düşlerim

5

İşte o günden beri

Zehirli dört hançer yarası

Hep parçalıdır yüreğim

Yalnızlığıma düşer tel örgüler

Kan rengi şafaklarda

Kızıl kıyımlar yaşarım

Tarihe yıldızları sağarken ellerim

Daha kapkaranlıktı

Evrenin iri gözleri

Büyüyünce gecede ay

Kandan fırtına büyüdü

Bölündü parçalandı bedenim

Kaynayan bulutlar arasında

Kırılğan gümüş bir sini gibi

6

İşte o günden beri
Hudut boylarında mülteci katarıyım
Durur yol boylarında
Anamın gözyaşları
Geceye vurgun ay ışığında
İki ırmağın sularına karışır
Sürgün yemiş düşlerim
Yüreğim hep kaos kuyusu
Bu ne bilmecedir
Karanlıktan çıldırmış
Hiç kesilmemiş cığlığı
Dağ gibi birikmiş ölenlerin mirası
Gözlerimin ardı hala aydınlık
Sabah ışıyla kör karanlığı
anlatır

7

İşte o günden beri

Toprağımda topraksız yaşıyorum

Gece ile gündüz gibi

İkizdir bukağı ile bileklerim

Güneş doğarken bir sabah

Tiranlar kör ol dedi gözlerime

Lal ol dedi dilime

Sağır ol dedi kulaklarıma

İşte o zaman bozuldu sözün büyüğü

Hawarlar hawarlara karıştı

Yitip gitti gökteki mavi ay

Savruldu göklere hayatın külleri

Terk etti kuşlar ağaç dallarını

Fırtınalar alıp götürdü her

şeyimi

8

İşte o günden beri

Her sabah her sabah

Benimle doğar güneş

Benimle sabahlar yıldızlar

Benimle batar devirler

Benimle başlar çağlar

Hiç yaşlanmaz düşlerim

Bir bilmecedir sürüp gider

Hiç eksik olmaz dağlarım

O ılık başlı savaşçılar

Kürt'üm dağlıyım

En kadim halkım

İşte o günden beri

Yaşanır her evin kapısında

Bir kızıl gül serüveni

Güneş Ülkesiyim

C

Ey Tarih

Ey tarih ben ki
Yıldızların şah damarıyım
Karanlığa gömülse de sesim
Sabahımda söner bütün ışıklar
Belalı bir aşk olur ömrüm
Yayılır yeryüzüne

1

Ey tarih

Seneler çok uzun seneler geçti

Fırat'ın akışında mayalandı acılar

Sonra diriliş ve direniş

Titreştin köklerin üzerinde

Yeniden uzandım güneşe

Derinlere çok derinlere iner

Mevsimlerimin kökü

Yağmur sonrası

Gök kuşağı öğretti bana

Renklerin hep güldüğünü

2

Ey tarih

Ben ki Zerdüşt'ün evinde anayım

Kuşları emziririm bulutların

saçağında

Hüzünler konağıyım

Güller mevsimine açar

çiçeklerim

Yeryüzünde

En kadim tanrıçayım

Işıklı iki ırmak var aşk dergâhımda

Gözleri gök mavi hep düelloda

Biri dişi biri eril ikisi de aslan

Onlar kim ki

Olsa da kanlı kılıç orduları

Dağlara emanettir düşlerim

Unutmadım geçmişi

Unutmadım akan o kanı
Bunlar bizim köylerimiz
Bizim caddelerimiz
Bizim ekinlerimiz
Avuçlarımda hala kuş sıcağı
Yüreğimde çocuk sevgisi
Zulme boyun eğmem
Bu dağlar bizim dağlarımız
Gögümde saklıdır tüm
isyanlar

3

Ey tarih

Hep cesur yürekler yaşar

Dağlarımın eteğinde

Kalbim benden önce örter

Gün ışığına gömülenin

yarasını

Boğulmam karanlık deryasında

Örste demir döver ustam

Çocukların gülüşleri

hürmetine

Şimdi

Yıldızlar üşüşür kapıma

Atar damarlarımda dolaşır

aşk

Mevsimler iltica eder zamana

Bir bulut gibi gelip geçer

istilacılar

Fethedilir fethedenler

4

Ey Tarih

Onurum çiçekli bir dağ zirvesi

Boyun eğmez

Ne yalana ne tirana

Yaşasak da bir kara dehlizde

Sabaha güneş doğacak

Buz sarkıtı kesilse de hayat

Pusuya yatmış tomurcuklar

Er geç bahar gelecek

Bir ırmağın titreşen sularında

Aydınlatacak karanlığı

Yüreğimin çılgın alevi

Görmesem de düşlerimi

Biliyorum ütopyalar kazanacak

Bir bilgenin alnındaki

düşünceler gibi

Güzelleşecek bu dünya

5

Ey tarih

Ben ki gülerken ışıklı

Dövüşürken hep dağlıyım

Gelince kasvetli tufanlar

Güliden tabutlara koydum

ölümü

Bir ömür adadım kavgama

Gelince kötü zamanlar

Rehber olunca insana kurtlar

Aşkî aşkla aradım

Düşmanın öfkesine karşı

Sürdüm namluya yüreğimi

Bir yıldız ağmasında

Ararken kendimi

İnkârdan kimliği

Yokluktan varlığı

Taştan inciyi yarattım

6

Ey Tarih

Ben ki savaşın içinde
Hep göçebe bulutlar gibiyim
Hakikatin çözülmemiş diliyim
Tanrıçalar güncesinde bereket
İnançlar dergâhında cennet
Savaş meydanında mahşer
gibiyim
Biliyorum dinince çığlıklar
Bitince bu katmerli acılar
Yeniden yeşerecek hayat
Kadınlar her sabah her sabah
Buğulu aynalarla buluşacak
Gelince günü
Birlikte hep birlikte
Saygıyla eğilip selamlayacağız
Bu kutsal toprağı

7

Ey Tarih

Hayatın kendisiyim

Zaman ırmağının asi çocuğuyum

Gelince vakti uyanacak

Durgun sularda zambaklar

Tükenecek tüm korkular

Kuşlar gelip bizi bulacak

Suların aynasında seyredeceğiz

kendimizi

Tiran kardan donmuş bir kurt

ölüsü gibi

Karanlık vadilere

yuvarlanacak

8

Ey tarih

Yıldızların yoldaşımı

Hem gezgin hem savaşçıyım

Bir kuşluk vakti

Hançerle parçaladım sessizliğimi

Yok etmek için durağanlığımı

Bir ırmağın akışına sığındım

Gözlerimde sabaha uyandı insan

Asileşti umudum

Rüzgârla tepindi mevsimler

Yeniden başladı hayat

9

Ey tarih

Hem aşk

Hem ılık bahçesiyim

Mezopotamya anamın

Göğsü bereketli ve geniş

Fışkırır damarlarımda

Özgürlüğün akışkan kanı

Bir kere serptim bakir toprağa

Bir avuç buğday gibi

Özgürlük tohumunu

Kardelenler açınca bahara

Çiçekler anısına

Gri bir ırmağa bıraktım

Bütün intiharları

Bir eşkıya gibi kesse de yolumu ölüm

Bütün çocuklara sözüm var

Göğün mavisine düşecek

ışıklar

10

Ey tarih

Hayat ağacının toprağıym

Hep yerimde duruyorum

Eskimeyen bir ceviz sandığı

gibi

Çocukların düştüğü yerde

Taş yontuya dönüşüyor

çılgılığım

Çılgılığında büyüyen meşe

ağacıym

Gül yaprağında şiirlerim

Kurşunun öldürdüğünü

Söz ile yaşıyorum

Düşmanın karanlık göğsünde

Labirente dönüşen korkuyum

Bir kuşun kırık kanadında

Gökyüzü izliyor adımlarımı

Kayan bir yıldız gibi

Uzayıp gitse de yollar

Ne uzaklık tanırım ne korku

Mevsimlerin alnında çoğalır

Dağ rüzgârlarına karışır

türkülerim

11

Ey tarih

Ben ki

İnsanın en karmaşık destanıyım

Yüreğimde çift ağızlı hançer yarası

Gelince o muhteşem anlar

Elbette çökecek

O külden saraylar

Şimdi

Örmek için güneşin evini

Bizden önce düşen

Yıldızların düşlerini

taşıyorum

Bizden sonraki yıldızlara

Uzun Bir Zılgıttır

O derin sular
O uzak dağlar
O güzel çocuklar
Birer Urartu
Akdamar göl mavisidir
O cesur gerillalar
Uzun birer zılgıttır
Korkusuzca düşer toprağa

Sevgilim

Ben ki
Şarap rengi ufkun
En kadim yüzüyüm
Sevgilim hep
Tanrıça alımlı
Mavi gecenin yıldızıdır

Aşk Öğretti Bana

Penceresinde bir tutam ışık
Sofrasında bir dilim ekmek
Zirvelerin zirvesi
Bir ülkede doğdum
Bir mücevher kutusudur çocukluğum
Hiçbir kötülük görmedim ondan
Kesik bir yara gibi
Hep کنار durur içimde
Şimdi
O sevgiliden uzak
Ararken renklerin gülüşünü
Aşk öğretti bana
Her anın daldan düşen
Bir hazan yaprağı olduğunu

Erkenci Ölüm

Karlı ve puslu havalarda
Aç bir kurt gibi
Hep peşimdedir zulüm
Karanlığın icadıdır intihar
Onun için öteledim
Ben seni ey erkenci ölüm

Kayıp Şiirlerim

Ey rüzgârdan cesur özgürlük
Güneşe uyanan gökyüzümsün
Bir kumrunun kanadında
Sabaha çoğalan düşümsün
Çocuksu bir sevinçle koşarım
Yağmur sonrası gökkuşağı çemberine
Hep seni anlatır hep seni konuşur
Özlemini taşıyan kayıp şiirlerim

Ne Var Benim Ütopyamdan

Sorarım sana ey insan
Ne var benim ütopyamdan
Özgür yaşamı özlemekten
Güneşi ağacı toprağı düşünmekten
Hakikati aramaktan başka
Hep bir başına akar ırmaklar
Kıyılara koşar dalgalar
Kafeste kurtulan kuş
Konmak için ağaç dallarını arar
Ne varsa yaşamda
Odur benim ütopyam

Ağıt Vardı

*Bir gece baskınında
Delip geçti sırtımı
Kuşağımda duran
O soysuz hançer*

Ölüm eyerlerken kapkara atını
Yüzümde dehşet arkamda
cellat
Duydum Fırat'ın kükreyişini
Aşmak için sarı tufan sularını
Tutundum rüzgârın omuzuna
Sığındım güneşin kitabına
Geçmişim bir çılgılığın tekrarıydı
Yazdım kızıl gül yaprağına
Kavga türkülerimi
Sığındım toprağın dostluğuna

Aşmak için sarı tufan sularını
Rehber edindim yıldızları
Sığındım zeytin dalına
Güvercin kanadına
Göçebe kuşlar gibi düşerken yollara
Künyemde göç ve sürgün
Hüznüm geçmişten kalma
Çok derin bir yaraydı
Sakladım sevincimi bahara
Dönmek için ırmaklarıma
Belirsiz zamanın kanatlarında
Hem yakarış hem ağıt vardı

Gördüm Bu Sabah

Gördüm bu sabah
Eğmiş başını salkım söğütler
Hüzünle bakıyordu
O iki kardeş ırmağa
Arkadan hançerlenmiş
Ağır yaralı kan akıyordu
Kuşlar ve çiçekler
Kederden ağıtlar yakıyordu
Biri dişil biri eril
Dicle ile Fırat vermiş el ele
Heybetinde dağlar yankılanıyordu

Bir Tek Sen Kalırsın

*Düşer buğulu aynalara
Güzellik ile çirkinlik
Kırılır aynalar
O gamsız fırtınalarda*

Gelince bahar
Rüzgârla açar her sabah
Yağmur yemiş
O gezgin güller
Mevsimler döner
Kuşlar göçüp gider
Başlar o kadim kavga
Kabarınca sular
Balıklar karıncaları yer
Yer karıncalar balıkları
Alçalınca sular
Devran döner gün gelir
Geriye bir tek sen kalırsın
Ey vefalı dost kavgam

Biraz Hüzün

*Kuşlar göğün mavisine vurgun
Yüreğim yeşil düşlere sürgün*

Gecenin evine sığınmış
İlk gün ışınlarını bekler gibi
Seni

bekliyorum
Bulutların saçığında duruyorsun
Biraz hüzün

Biraz üzgün
Biraz mahzun
Düşlerim konar göçer
Bir bedevi kızı gibi
Yorgun yürüyor
Uzak bir vahaya
Bu garip kentte
Hasretin kar tanesi gibi
düşüyor

Yüreğimin sıcak çöl iklimine
Ey özgürlük
Senden uzak olmak
Eflatuni sessizlik
Dilsiz bir yalnızlıktır

İnsan Sevdi mi

İnsan sevdi mi aşkla sevmeli
Göge vurgun kuşlar gibi
Karşılıksız çıkarsız korkusuz
Mavi derinliklere dalmalı
Yürek vuruşları şafağa değmeli
En karanlık zamanlara
Avuç avuç gün ışığı serpmeli
İnsan sevdi mi tam sevmeli
Şah damarındaki kan
Soylu bir tay gibi şahlanmalı

Güneş Doğacak

*Ey cepleri düş dolu çocuklar
Güneş ırmağında yıkanmış
Apaydınlık çiçekler getirdim size*

Ey yüreğim
Mevsimler narçiçeği bir yara
Günler keskin hançer ağızıdır
Ha değdi ha degecek
düşlerime
Başka çaresi yok
Sürdükçe bu kavga
Ya ateş yakıp kül edecek
Ya kör bir kurşun öldürecek
Ey yüreğim
Biraz daha dayan
Bu karanlığa
Ya yıldızlar düşecek
Ya sabaha güneş doğacak

İnsanın Kızaran Yüzüne

*Aklın kanı kirletti çağı
Her evde bir tanrı ağı
Nedir bu bilmece*

Her şafak her şafak
Savaştan çıkmış gibi
Sokaklarda bir sürü çiçek
Kırıp çıkmış bahçe kapılarını

Ağıtlarla birlikte topluyorum
Çiçekleri ve ölü kuşları
Zulüm bitsin diye
Toplayıp bırakıyorum
İnsanın kızaran yüzüne

Gecenin Mavisi

Düşleri uzaklarda

Çok uzaklarda yol alan

Ayrılık gemisi gibiydi

Dudaklarında yarım kalmış sözcükler

Yaşamayı zor ölmesi vakitsiz

Bir roman daha kapanıyordu

Baktım etrafıma

Bir ben...

Bir çığlık...

Bir de gecenin mavisi vardı

Güller Mevsimi

Ey ışıĒı arayanlar

 Ey kavgaya bir ömür
adayanlar

 Varınca hakikat ocaĒına
Yazın ceviz oymalı aynalara

 Hem aşkın hik yesini
 Hem kızıl g l n kıyımını

Zulüm unutulmasın diye yazın

 afaĒa d   en insan cıĒlıĒını

 G l   ek ne ki

 Derg hımda ye ermi 

 G ller mevsimi

Bir Turaç Sürüsü

Bir ırmağın akışına
Baharın buğulu gözlerine
Gül ağacının soy damarına aşıladık
O kadim gezgin düşlerimizi

Bir turaç sürüsü
Alıp götürdü
Sabahçı işçilere
Emekçi kentlere

Artık herkes bekliyor
Bu serüven bizim serüvenimizdir
Tanrıçalara çok şükür ulaştık artık
O kızıl gül mevsimine

Düşlerim ki

Düşlerim ki
Karanlığa düşen
Lacivert şafağın mührüdür
İçi ay ışığı
Dışı som bakır bir sini gibi
Dolaşır durur antik çarşılarında

Özgürlük

Bir tuhaf rengi var acının

Kavga ki
Bu topraklarda
Asırlar sürer
Özgürlük
Hep kelebek ömrü
Erken açan
Nergis kokusudur

Lal Bir Güvercin

Uyanınca güneşe
Özgürlük düşleri
Bir serçe sürüsü gibi
Girdi pencereden içeri
Kulağıma fısıldadı
Lal bir güvercin
O kadim sevda şarkısını

Ararken çocukluğumu
O mavi karanlık sularda
Bana yol gösterdi
Bir fırtına kuşu

Ey Şafak Perisi

Selam sana ey şafak perisi
Gelirken yoldaşlık dergâhına
Bırakmak için karanlığa
Bir kızıl gül
Bir beyaz aydınlık getir bana

Selam sana ey şafak perisi
Bir direniş sözcüğü gibi
Senden ölür senden dirilir düşlerim
Bulunca seni “On Dört Temmuz”
sıcağında
Bin gülüslü kavgaya adadım
Serüvenlerle büyüyen ömrümü

Uzaklaş

Uzaklaş

Ey karanlık

Uzaklaş benden

Ey kötülükle gelen tiranlık

Ulu Bir ınar Ağacıym

Dicle Vadisinde
Ulu bir ınar ağacıym
İçimde sevdalı kuş konakları
Yüreğimde beyaz akasya başağı
Düşlerimde kırlangıç sağanağı
Ömrümün bütün serüvenleri
Bir bulutun taraçasında
En uzak yıldızlara akıyor

Sevgilim Olur Hayat

Ey toprağıma
Kiraz çiçeğı gülfidanı
Militan yıldızlar adayan gökyüzü
Bir kıvıl kıyamettir
Kavga ve sevda
Aldırmam ben bunlara
Lakin sevgilim olur hayat

Ey Dostum

Ey dostum

Masum gecenin değil
Yüreklerin karanlığından söz
ediyorum

İşte bunun için

Senden hem gül suyu
Hem ay ışığı istiyorum

Ey dostum

Mor akasya başağını

Denize âşık martıları

Mavi yeşil anıları

Bize size herkese

Göstermek istiyorum

Bütün Serüvenlerimi

Yüreğim gül bahçesi
Yüreğim aşk dergâhı
Göğün konuklarını ağırlıyor
Bir Urfa akşamında

Gümrük Hanında
Dem çeken güvercinler
Gün batımına karışıyor
Bütün serüvenlerim

Kızıl Gülün Azabı

*Ey özgürlük
Sensiz yaşayacak
Hiç bir mevziim yok*

İşte salt bunun için
Bu kuş fırtınasında
Bir devrimci daha vuruldu
Sardı yeryüzünü
Kızıl gülün gazabı

İşte salt bunun için
Hem aşta hem kavgada
Umdun umudu özgürlük
Göğün göğü ülkem için
Ölebilirim her yaşında

Dün Gece Sustu

Sustu

Dün gece sustu

O yaz mevsimine akan ırmak

O ıslık çalan rüzgâr

O sabaha açılan kızıl gül

Ey Sevgili

Ey sevgili
Her sabah her sabah
Kıyısız bulutlara çağır beni
Hem lale hem sümbül
Hem güneş hem ağaç olsun
Söyle o dost güvercinler de gelsin
Buluşalım hep birlikte
O hakikat dergâhında

O Işıklı Düşler

*Nefsi müdafaa siperinde
Hep biz söyledik
O aşk destanı
En güzel sözü*

O mavi
O yeşil
O ışıklı düşler
O göçmen göçebe kuşlar
O ufuklara açılan yollar
O sıcak ekmegi yapan kadınlar
O aşkı arayan kızlar
O güzel çocuklar
Bir anlık özgürlük uğruna
O direniş dergâhlarına
O kızıl gül bahçelerine
O taş sokaklara
O mor alımlı dağlara
O göğün sahibi yıldızlara
Hem anılarını
Hem ütopyalarını
Emanet edip gittiler

Nedir Bu Bilmece

Söyle ey halk
Nedir bu bilmece
Bütün ütopyaların
Kuşların mavi göğüne
Çocukların saf gülüşüne
Yaz gecesi dolunay ışığına
Güneşin en aydınlık haline açılır

Mayıs Aydınlığı

O ırkçı

O kafatasçı

O inkârcı

O kurt başlı tiran

Havalanırken göğ e kuşlar

O zehirli

O kara kaplı

O gizli hançerle

Vurdu arkadan bizi

Gördü herkes gördü

Penceresi mayıs aydınlığı

Gül mevsimine açılan gülüşümüzü

Özgürlüğü Seviyorum

Her sabah her sabah
Uyandırır beni
Çiçek yalnızlığının kokusu
En kızıl şafaklara

İşte bunun için
Martıların denizi
Kuşların göğü sevdiği gibi
Özgürlüğü seviyorum

Ey Çocuk

Ey çocuk
Vurgun yemiş kentlerde
Dörtnala kara atlı ölüm
Keskin tanrı hançeri
İner kalkar saf göğsüne

Ey çocuk
Yaşam ki ilk kez girilen bir ırmak
Girdikçe öğrenirsin dipsiz derinliği
Diren biraz daha diren
Az kaldı açmaya bahar çiçekleri

Ey çocuk
Bakma öyle melül mahzun
Susma öyle boynu bükük
Çoktan geldi kavga zamanı

Hep Özgürlüğü Bekledim

Kuş sürüleri
Kaç mevsim sökün etti
Ardı ardına bensiz
Kaç yıl geçip gitti
Hiç görmedim
Sabahın ilk halini

Yaşarken zindan zulüm içinde
Hiç diz çökmedim
Eğilip yüz sürmedim
Tiranın eşiğine

Gök sustu
Irmak sustu
Dil sustu
Bir tek gün
Bir tek gün susmadı
Vurgun yemiş bu yürek

Gecenin ayazında
Çoğalırken dönekler
Sımsıkı sarıldım
Güneş başlı düşlere
Kırk yıllık bir dostu bekler gibi
Hep özgürlüğü bekledim

Kavga ki

Kavga ki

Yolda

Evde

Sokakta

Dağda

Ovada

Bitmeyen

Mavi

Bir düştür

Özgürlük ki

Kürt'ün

Yaşamında

Ölüm

Kalım

Serüvenidir

Hep Sen Varsın

Sürerken kapılarda

Göç mevsimi

Hazanın hüznü

Beyaz eylül ışığı

Hep sen varsın

Nefsi müdafaa mevziisinde

Ayaklanan kentlerde

Barikatlarda

Hep sen varsın

Hep sen varsın

Ey özgürlük

Bendeki Sen

Ey güneş alımlı kız
Sen düşerken toprağa
Yüzüne konuk oluyor
Çağrısız ay ışığı
Yüzün gümüşten
Bir Tanrıça silueti
Ben seni
Bendeki sen diye sevdim

Her Sabah

Toprağa düşenin son isteđi...

Her sabah her sabah
Çağır beni
Şafak ile
Irmak ile
Gül ile
Nefsi müdafaa mevziisine

Her sabah her sabah
Anlat beni
Bilinç ile
Düş ile
Söz ile
Sözden anlayan herkese

Her sabah her sabah
Anlat beni
Mavi Kürt gökleri altında
Nasılsam kavgada
Öyle aşkla toprağa düştüğümü

Gelince Zamanı

*İhanet hep o aşına ihanet
Bir soy kütüğü gibi duruyor
Tarihin kirli arşivlerinde*

Ey halk
Hangi yağmur
Hangi celladın döktüğü kanı temizler
ki
Hangi tanrı
Hangi günahı bağışlar ki
Hangi tanrıça
Hangi ihaneti kabul eder ki

Ey halk
Kalkınca ayağa özgürlük aşkına
Sarmaşık güleri
Bulutlara erişen dağları
Gök kuşağı renkleri
Yaşamı sana zindan edenleri
Yaz bir kil tablete
Gelince zamanı
Sor o kadim zulmün hesabını

Gelince Vakti

*Kayıp zamanlar taşır
Güllerin üzüntüsünü
Çağırır ırmağın suları
Toprağa düşenin türküsünü*

Toprakta baharın yüzü
Havada güllerin kokusu
Geçerken On Gözlü Köprüden
Göz göze geldiler akıp giden ırmak ile
“Dayan çocuk dayan az kaldı
Az kaldı çiçekli günlere” dedi sular
Duymadı çocuk
Duymadı ne suyun sesini
Ne kuşların kanat vuruşunu

Sonra yüz yüze geldi
Yüz yüze geldi katil ile kurban
Deldi çocuk göğsünü
Deldi göğsünü o kör kurşunlar
Düştü toprağa ölüm ile ayrılık
Irmağa düştü çığlıklar
Geceye ağıtlar yaktı mavi sular

Gülüşü düşerken sulara
Düşlerinde uçurtmalar
Kâğıttan gemiler
On yaşında bir çocuk
Bir fazlası
On bir kurşun sıkıldılar
Düşerken toprağa
Duydu Dicle'nin yakarışını
Örttü gökyüzü acının üstünü
Ölü bir ağacın yaprakları altında
Irmak alıp sakladı onu
Sakladı gelince vakti
Büyütsün diye özgürlük ateşini

Işıkla Aşılır Karanlık

*Geçmişim kayıp bir çığlıktır
Yanlış hükmünü vermiş tarih
Dalsız ağaçlar dikmiş künyeme
Bundandır çöl gibi yalnız oluşum*

Ey çığlığı kör kuyulara düşen
Ben senden öğrendim
Senden öğrendim
Taştan gül
Gülден sevda
Sevdadan kavga yaratmayı
Biliyorum artık
Işıkla aşılır karanlık
Aşkla yaşanır özgürlük
Artık her eşikte
Hem acı hem gözyaşı var
Dicle'nin suyu
Çocukların yüzü hürmetine
İsyana kalkıyor bu halk

Çocuklar

*“Atları sevin
Kuşları sevin
Çocukları sevin
Egoları yoktur”*

Savaş
Kirli savaş
Kanlı savaş
Susmuş diller
Vurulmuş insanlar
Kentler büyük yas içinde
Yitip gitmiş
Barış tacı sevgi dergâhı
Uçurtmalar bekliyor çocuklar

Nasıl anlatayım
Eşiklerde kara ölüm
Kapılarda felaketin matemi
Nefesleri yorgun kısıraklar
Her yerde zehirli propagandalar
Yakıyor yıkıyor öldürüyor tiranlar
Unutmuş insanlar kardeşçe yaşamayı
Bayramda şeker bekliyor çocuklar

Gözlerinde ölüm şifresi
Her yerde köleliğin gölgesi
Kanatır durur içimi
Birbirinden farklı
Her birinin ayrı bir öyküsü var
Kâğıttan gemiler bekliyor çocuklar

Ayağı yok
Kolu yok
Mezarı yok
Ağzı var dili yok
Ey insan
Güneşe yalvar
Mavi göğe yakar
Yağmur yağsın
Yeşersin toprak
Pişsin özgürlük ateşinde
Barış gelsin
Hem şeker hem ekmek yesin çocuklar

Ey İki Irmak Ülkesi

*Yeni baştan yazılsın
Hem kızıl gülün
Hem kil levha kitabın tarihi*

Ey iki Irmak ülkesi
Daha dinmedi dağın öfkesi
Dinmedi anaların gözyaşı
Dinmedi daha halkın çığlıkları
Gözyaşı gölgesinde büyüyor
çocuklar

Ey iki Irmak ülkesi
Ne çok yıldız düşüyor geceye
Ne kadar çoğalıyor hüznün
ırmakları
Bir tek güneş ile sözleşmiş
Kavga avutuyor yüreğimi
Soldu insan aklının çiçekleri
Ya solarsa aşkın tek mil gülleri
O zaman nereye akacak
Fırat'ın bu hırçın sarı suları

Ey iki Irmak ülkesi
Gül ve gülistan aşkına
Dağlara okudum ilk şiirimi
Ya kentlere düşerse ağıtlar
Ya intikam yemini ederse
O cesur savaşçılar
Geride ne talan kalır ne
talancı

Ey iki Irmak ülkesi
Ölenlerin düşleri düşlerime karışıyor
Zulüm hep çocukları vuruyor
Ya bir büyürse bu çocuklar
Nereye akacak kan ırmakları

Ey iki Irmak ülkesi
Öfkeler büyüyor dizginsiz
Ölüm ölüyor ey insan
Bir ayaklansa
Bir ayaklansa bu halk
Yer ile gök kızıl kıyamet
olacak

Bir Gelseydi

*Kentler yitirmiş tüm aşkları
Kirli siluetlerle dolup taşıyor*

Zehirli yılan gibi
Dolanmış boynumuza
Bu karanlık
Kapkaranlık çağ

Bir ömrün talanı
Zorbanın yalanı gibi
Ansızın yok oldu
Kayıp giden o yıldızlar

Bir gelseydi
İnsanın insana
Elini uzattığı o mavi dostluk

Bir gelseydi
Aydınlık apaydınlık
O bizim olan çağ

Gelseydi ışığı bol o haziran ayı
Ağız dolusu gülerdi
Düşleri çalınmış
Bütün çocuklar

Diyarbakır Sur Meydanında

*Ey beni darağacına çeken cellat
Senin son karanlık sığınağına
Düşlerimin aydınlık mevziisini kazıdım*

Bir şafak vakti
Yankısız öldü
O dipsiz uçurumda
Adsız çılgılığım
Bir sabah vakti
Kimliksiz kayboldu
O ırmağın sularında
Masum çocukluğum

Bir gün batımında
Tanıksız tufana uğradı
Gölgesi yitik kentlerde
Barış ve aşk özlemim

Bir alaca karanlıkta
Sorgusuz darağacına çekildi
Diyarbakır Sur Meydanında
Özgürlük serüvenim

Ey Herkes

*Ey insan kim anlar
Kim anlar katili emziren
O ananın kanayan yarasında*

Ey herkes
Kızıl kıyamet sürüp gidiyor
Yazın yazın yazın
Gökyüzünün mavisine
Dolunay haresine
Gülün yaprağına
Tarihin taş belleğine yazın
Kürt'ün lale sümbül soy kırımını

Bize

Bize

Aşktan öte

İşten öte

Aştan öte

Işığı bol

Gönlü cesur

Özgürlük gerek

O Hepimizin Olan Güneş

Hele bir düşün
Gölgesi suya düşmüş
O çocuğun
Esmer gülüşünü düşün
Gün gelecek
Gül gülistan bahar gelecek
Gökyüzünde yedi renk kuşak
O an damarlarımda
Kan yerine ışık fışkıracak geceye
Her günkü ihtişamıyla
Yine doğuda yükselecek
O hepimizin olan güneş

Kardeş Kanı Akıyordu

*O sadece bir çocuktu
Acıyın ona...*

Baktım insanın gönül ayasına
Ölüydü su
Ölüydü çiçek
Ölüydü kuş
Ölüydü aşk
Ölüydü çocuk
Baktım sarayların içine
Kardeş kanı akıyordu

Mezopotamya Toprağı

Göğün mermer taraçasında gördüm
Diri güller devşiren
Işığı bol tanrıçalar çağını
Ey herkes
Bir görsen
Nasıl da çiçek doluydu
O Mezopotamya toprağı

Gece ve Katil

*Sularda büyüyor
Kavgamın öfkesi*

Gece ve katil
Ölüm ve zulüm
Girip çıkıyor taş sokaklara
Kan düşüyor güllerin tenine
Kadın hüznü kokuyor duvarlar
Kapılarda inatçı sarmaşıklar
İnsanlar yas içinde
Nereye gidiyor kuşlar
Hevsel Bahçeleri
Kırklar Dağı
Dicle Vadisi boyunca

Gece ve katil
Ölüm ve zulüm
Girip çıkıyor karanlık mahzenlere
Kan düşüyor göğün mavisine
Kayboluyor ülke ağıtlar deltasında
Bir kere daha dönüyor
Bir kere daha dönüyor
O çift ağızlı bıçak
Işık yaralı
Çocuk yaralı
Kuş yaralı
Nereye gidiyor bu insanlar
Eylül hüznü
Güz mevsimi rüzgâr kıyısı boyunca

Dağ

*Ey özgürlük
Hep beşinci yüzünde aradım
Seni doğuran dağın*

Dağ
En uzak dağ
Bulutlara konuk dağ
Bizi biz yapan
Doğuşun ve dirilişin
Dinamik hali dağ

Bizim Kavgamız

Bizim kavgamız

Yağmur yemiş

Kan rengi şafakta

Kendimizle yüzleşmektir

Bizim kavgamız

Özgürlük için

Aşkı aşkla arayıp

Hakikat ateşinde

Dördüncü kelebek olmaktır

Mavi Damarlı Toprak

*Bir defa doğar
Bir defa ölür insan
Onurlu olsun
O bir defa*

Bir gece yarısı

O karanlık adamlar

O örümcek kafalı tiranlar

İşgal ettiler gül ağacında

evleri

Mavi damarlı gök

Mavi damarlı çocuk

Mavi damarlı toprak

İnliyor inliyor inliyor

O kızıl gülün acısında

Bütün coğrafyalar suskun
Yıldızlar arkadan vurulmuş
Yitip gitmiş o kadim aşklar
Çoğalmış sevda yoksunu
insanlar
Geride ne tarih ne söylence
kalmış

Ey dağa vurgun
Güneşe sürgün çocuk
Bir tek sen bir tek sen
Düşüyorsun o karanlık çöle
Aydınlatmak için yeryüzünü

Hala Dönmedi Hiç Biri

Terkedilmiş yalnızlık durağı evler
Eşiklerde belirsiz bekleyişler
Üstü tozlanmış aynalar
Çiçeksiz taraçalar
Duvarlarda asılı resimler
Birikmiş aşklar
Dağ ve özgürlük
Uzak ve derin tutsaklık
Ömür ne kadar kısa
Hayat ne kadar garip
Çelişki ne kadar derin
Gidenin soframızdaki yeri boş
Hala dönmedi hiç biri

Ey Tiran

*Yüzü karanlık bir duadır tarih
Zamanı kendinde tekrarlayarak
Muska gibi yazılmış tiranın künyesine*

Ey tiran
Rüzgâr tanımaz
Ne tabu
Ne yasak
Unutma
Kuşların kıyımı
Göğün isyanına yol açar
Ağzı mühürlü
Susuyor bu halk
Susuyor ve ürküyor
Bu karanlık devirden

Ey tiran
Beyaz bir yaz gecesi
Ay ışığının titrek soluğu
Düşüyor toprağa
Düşüyor toprağa
Çocuklar aşkına
Çiçekler adına
Düşüyor toprağa
Düşüyor ve öğretiyor bize
Başı dik yürümeyi
Sevinçle gülmeyi
Özgürlük için kavgayı
Fırtına koptu kopacak

Bu tiran nereye kaçacak
Az kaldı dayan ey halk
Gelecek kükreyen bir bulut gibi
O rüzgâr kanatlı çocuklar

Ey tiran
Dökülüyor dökülüyor
Her yerde dökülüyor
Kaçarken savaştan
Bir korkak gibi ölüyor
Senin o askerlerin

Ey tiran
Unutma ki
Yaşam ölümü
Bulut yağmuru taşır karnında
Sararınca düşer dalından her yaprak
Gelince zamanı
Sen de kapılıp devrim rüzgârına
Bir ot gibi savrulup gideceksin

Şu Kanlı Düzen

Öyle bulut gibi
Yağmur gibi
Çiçek gibi
Kuş gibi
Bakma yüzüme çocuk

Namluda çıkan kurşun söyler
En güzel özgürlük şarkısını
Anlamaz başka dilden
Şu yaşlı
Şu obur
Şu kanlı düzen

Bir İz Bulup Getirmiştir

Çağır çağır gelsin o rüzgâr
Belki dağdan
Bizim olan o dağdan
Bir fısıltı getirmiştir

Çağır çağır gelsin o yıldız
Belki güneşten
Bizim olan güneşten
Bir tel ışık getirmiştir

Çağır çağır gelsin o atlar
Belki gidenden
Bizim olan gidenden
Bir iz bulup getirmiştir

Gördüm

Gördüm

Sürüden kopmuş kuşlar

Bir başına kalmış çocuklar gördüm

Kıvrılmış balık istifi

Uyurken ay ışığı bir taş sokakta

Açlığın felâketini topluyordu

Gördüm

Işığı taşıyan

Derya gibi kitaplar gördüm

Cahilin elinde

Pandora'nın kutusuna dönüşüyordu

Gördüm

Savaşçılar gördüm

Elinde güneş

Giderken ölüme

Tiranın suratına tükürüyordu

Çıkıp Gelse

Çekip gitse bu kara kış
Çekip gitse bu buz ayaz havalar
Çekip gitse bu sarı tufan
Gitse bu kanlı tiran

Çıkıp gelse bahar
Çıkıp gelse çiçekler
Çıkıp gelse özlediğim o savaşçılar
Gelse göğün mavi kuşları
Herkesin bir evi
Herkesin bir işi
Herkesin bir ülkesi olacak

Ben ki

Ben ki
Bir kervancı başı gibi
Debisi belirsiz suları
Kızıl kızgın çölleri aşan
Mezopotamyalı ozanım

Ben ki
İlklerin ilk duası
Sönmüş bir gezegenin
Sonsuzlaşan son tözüyüm

Ben ki
Denizlere akan
Eski iki ırmağın
Son coşkun sesiyim

Ben ki
Tanrıçalar armağanı
Dicle ve Fırat'ın ülkesiyim

Gökyüzü

Xanım Yaverkaya'ya

Ey kavga yürekli kız
Gökyüzü mavi bir orman
Doğunca geceye dolunay
Gelip dağ konağı mangana
Senin yüzü suyu hürmetine
Özgürlük düşlerini toplayacağım

Biliyorum

Biliyorum

Bir tek göksel ay ışığı

Bir tek onların direnmesi

Durdurur zamanın yıkımını

Biliyorum

Onların her sözü

Yemin mühürlü

Kan rengi şarap

Kızıl bir güldür

Hep birleştirir bizi

Ölüm Ne ki

*Her yerde her yerde
Çoğalıyor kardeş ışıklar*

Ölüm ne ki
Bir gül yaprağıdır
Özgürlük için olunca

Ölüm Ne ki
Bir aşk ırmağıdır
Kardeşlik için olunca

Bir Tek Güneşe

O asi
O asil düşler
O eğilip bükülmeyen başlar
O aşk dolu sözler
Bir tek güneşe
Bir tek güneşe
Bir tek güneşe
Saygıyla eğilir

İşte Ben Oralıyım

*Bu ülke
Ebabil kuşlarından
Eski bir armağandır bize*

Gök kuşağı
Bulutlara konuk
Mor alımlı dağlar
Mavi beyaz aydınlık
Kuşlar ülkesi
İşte ben oralıyım

Göğün fildişi terasında
Gül fideleri ekiyorum
Çiçeklerle konuşuyorum
Türküler söylüyorum
Güvercinler defne dalı taşıyor
Kadim taş konaklara
İşte ben oralıyım

Adı iki ırmak ülkesi
Haramiler harap etmiş
Tiranlar ele geçirmiş
İşte ben şimdi
Tanrıça söylencesi
O yitik ülke için savaşıyorum

İçimde

*Büyüdü artık
Yeşil akışlı ırmaklar
Çoğaltarak yaşamın yolunu*

İçimde

Çocuk saflığı
Mavi bir gülüş

Yüreğimde

Özlem vurgunu
Gül yangını sevda

Dilimde

Yabani kuş sürüsü
Aşk şarkısı

Gerilerde

Çok gerilerde kaldı

O eğilen bükülen başlar
Çok gerilerde kaldı

Bizi masal ile uyutan o çağlar

Şimdi her yerde

Nergis iğde karanfil kokusu

Kül oldu avuçlarımda inkâr
Savruldu rüzgâra

O Cesur Kız Yoluna

*Ey yüreğim biz kardeşiz
Biz kardeşiz kalubeladan beri
Biz kardeşiz tüm çiçeklerle*

Ey ateş kuyuları
Ey mavi uçurumlar
Kızıl karanfiller
Bulutlara konuk zirveler
Çocuk ve gül aşkına
İnsan ve düş adına
Bütün çiçekler serilsin
Toprağa düşen
O cesur kız yoluna

Ah Tamara

*Düşünce alnına kızıl perçemin
Bakır rengi bir hüzün çöker içime*

Tamara

Ah Tamara

Yüzerken mavi dalgalı sularda

O sevdalı genç

Yakaladı papaz baban

Yakaladı meşaleyi senin elinde

Tamara

Ah Tamara

Yabanıl mavinin mavisi

Ürkek som mavi bir kuş gibi

Tek başına kaldın

Gök mavisi göl sularıyla çevrili

O güzelim Kürt adasında

Tamara
Ah Tamara
O gece ışıksız kaldı
Sana sevdalı o genç
Boğuşurken karanlık dalgalarla
Onu gölün dibine çekerken
Kapkaranlık sular
Tir tir titredi için

Varmak İçin Şafağa

*Gelince onlar
Ne şah ne sultan kalacak*

O gece
Çift ağızlı bıçak
Saplandı yüreğine
Kızıla boyandı
O som beyaz kuşlar
Düşünce o zılgıtlar
Asi başlı dağlara
Çekip gitti
O kara kış
O karanlık yüzlü düş
Çıkageldi bahar
Bir gül açtı
Bir çocuk gülümsedi
Bir kuş havalandı
Varmak için şafağa

Güneşin En Aydınlık Halini

Duruyor güncemde

Mühürlü bir kil tablet gibi

Işığın ve kurşunun tarihi

Kırılmış suyun aynası

Sevgilimin saçlarında

Bir kızıl karanfil

Çiziyor bir gerilla

Gecenin öteki yüzüne

Güneşin en aydınlık halini

Söyle Ey Yüreğim

Mavi karanlık gecede

Bir dolunay gibi duruyor

Göğün en uzak kıyısında

Duruyor bir katar gibi

Çocukluğumu taşıyan

O saf

O berrak

O sevinçli

O defne dalı anılar

Şimdi kentler yıkık

Aşklar yitik

Göğünü yitirmiş kuşlar

Sis içinde kalmış düşler

Söyle ey yüreğim
Aya ışığa toprağa söyle
Bitsin artık
O bulutlardan biten
Gül nergis acılar
Hani nerede kaldı
O herkes için olan
Eşitlik ve özgürlük
Söyle ey yüreğim
Söyle artık çıkagelsin
O cesur
O gül gülüslü
O aşk düslü çocuklar

Bu Kentte

Bu kentte

Kapalı tüm perdeler geceye

Belirsiz intizarlar

Akmayı bekliyor sular da

Bir ikindiüstü

Kirli ittifakla öldürdüler aşkı

Herkes kaygılı

Herkes aşksız

Bu kentte

Yenilince ekmeğe

Sokaklarda kimsesiz çocuklar

Yitip gitti utancın kızaran

yüzü

Unuttular aynaları iki canlı kadınlar

Bırakıp aydınlık tanrıça

çemberini

Varıp karanlık mezarlara

sığındılar

Kızıl Çelik Bilezik

Açlık grevi ölüm orucu

Yenecek işkenceyi

Yenecek işkenceyi

Yenecek işkenceyi

Direnış ve insanlık onuru

Gece devriyeleri

Dikenli teller

Eskişehir'den Aydın'a doğru

Yol alıyor kanlı sürgün katarı

Mavi ring gri hücre

İçi dolu tutsak bedenler

Geçiyor güneşin beyaz kızgın

göğsünden

Biz içeri düştüğümüzden beri

Ne kadar çoğalmış yıldızlar

Ayın gümüş dolunay hali
Düşlerimizle birlikte
Bir bulutun kıyısında geçiyor
Yüreğim sancıyor
Ellerim acıyor
Beyaz ağustos sıcağı
Beynime vuruyor
Açlık ve susuzluk
Bileklerim
Bileklerim
Ah bileklerim
Kızıl mavi damarlı bir gül
Mengene gibi sıkıyor
Kızıl çelik bilezik
Ellerim kan içinde

Yaşam ki

*Bizim dergâhımızda
Toprak kutsaldı
Ateş kutsaldı
Kavga kutsaldı*

Düşlerim ki

Her gece her gece

Kör karanlık koyaklarda

Haziran ışığını arıyor

Yaşam ki

Şimdi sırat köprüsü

Ölüm ve kalım arası

Bir hançer yarasıdır

Kavga ki

Kalubeladan beri

Kırık bir testi gibi

Toprakta bekliyor

Bir sürgün bin vurgun

Titrek çocuk yüreğidir

İçimde büyüyen kızıl karanfil

sevdası

Bulup Gecenin Şah Damarını

Dün gece

Sırtımda düş torbası

Dolaştım bir gezgin gibi

O kederli تنها sokakları

Bulup karanlığın şah damarını

Kestim çift ağızlı bıçakla

Gömdüm içine ay ışığını

Bize Bıraktı

Vurulup düşerken toprağa
Emanet bıraktı bize
Sevda ırmağını
Ardıç ağacını
Kuş sarayını
Düş sokağını
Anılar evini
Bize bıraktı
O asi kavganın
Karanfil gülüşlü başkentini

Sevda Şiirlerini

Elveda kavgasız günlere

Elveda sevgisiz anlara

Düşünce dalda bir sarı yaprak

Yitip gidince ufukta bir gemi

Kendine tutunacak yeşil bir dal

Sığınacak yeni bir liman

Tapınacak başka bir yıldız ara

Üzülme ey yüreğim

Bundan böyle

Bir ceviz yaprağına yaz

Özgürlük ve sevda şiirlerini

Gül Toplar Gül Satarım

*Eylüldü
Bir çiçek daha ekdim
Barış büyüsün diye*

Her akşam her akşam
Bir ayrılık iklimidir
Dolar içime güz sarısı
Turna hüznü
Çiçek yalnızlığı
Sığınırım o an
Serçeler şehri
Bir çınarın gölgesine
Saf ipekten
Yumuşak sözcükler toplar
Sevda ırmağından yıkar
Rüzgâra savururum
Gül parmaklı şafakta
Herkes için eşitlik düşlerim
Gül toplar gül satarım
İşte bu yüzden
Her akşama her akşam
Bir göçmen kuşun
Gariplik duygusunu yaşarım

İsyan Ettik

Ve büyüdük
İsyan ettik
O kızıl gül aşkına

Güneşin Aydınlık Evi

*Akıyor akıyor akıyor
Ateşten bir ırmak gibi
O ışık başlı özgürlük ordusu*

Ayrılık mevsimi
Yaprak dökümü
Çoğalırken dönecekler
Ne çıkmaz sokaklara daldım
Ne karanlık girdaplara kapıldım
Aldırmadan kimliksiz intiharlara
Bakmadan solan renklere
Yürüdüm herkes hepimiz için
Güneşin aydınlık evine

Mor Menekşe

Biz ki
Vakitsiz ölüme giden Kürt'üz
Vurulurken göğün kuşları
İş başı yaparken ölü yıkayıcılar
Her sabah her sabah
Mor menekşe
Bir kavgaya tutuşuruz

Çalınmış Ateşi Çalıyorum

*Şu sömürgeci katil yüz
Hem yalancı hem talancı
Varlığı hançer yarası
Kapkara kapanmayan bir iz*

Sevda ve kavga adına
Kayalıklara çivilenmiş
Prometus aşkına
O soysuz
O soyguncu
O kanlı tiran
O Tanrılar tanrısı Zeus'tan
Çalınmış ateşi çalıyorum

Akar

O çocuklar ki
Urfa'da İbrahim misali
Gizli bir geyik tarafından emzirilir
Saçları içten bir el örülür
Her karanlık bir tel ışıkla çözülür
Akar solgun halk çocukları
Dicle ve Fırat toprağına
Bir aşk dergâhına akar gibi
Cesur gerilla ordusuna akar

Alıp Götürmüşler

*Ey külden kalan ateş
Haydi tutuştur artık
Tutuştur şu karanlık bozkırı*

Şu barbarlar

Şu katiller

Şu hırsızlar sürüsü

Alıp götürmüşler

Götürmüşler her şeyimizi

Geride bizi anlatacak

Ne bir iz

Ne bir söz

Ne bir şiir

Ne bir düş bırakmışlar

Gelip işgal etmişler

Ay ışığı

Aşk dergâhı toprağımızı

Taşıyor

Taşıyor
Yorgun ölümler taşıyor
Şu karanlık
Şu arsız zaman ırmağı
Ülkemin ışıklı sularına

O Aşk Yüzlü Çocuklar

Yurdunu yitirmiş patikalarda
Ölüme gülen
Sevdaya ölen gerillayım
Serüvenim
Mavi sularda boğulmuş
Bir mülteci resmidir
Yüreğim dört ayrı keder kuyusu
Dört ayrı kader çizgisi
Şah damarı kesik
Gecenin tenidir.
Kurşunlarla vurulmuş
Dikenli tellerle kanatılmış
Sesim
Nefesim
Çığlığım

Toprağım
Yaşamım
İstilaya uğramış
Dört hudut
 Dört kardeş yürek
 Dört mayınlı tarladır
Ey gülüşü gülden türkü
 Dört mevsim dili suskun
 Aşkđ dağlara sürgün yar
Söyle nerde kaldı gök kuşağı
Yeşil düşlü bahar
 Yeter artık ölmesin
 O aşk yüzlü çocuklar

Ülkemin Mavi Göğünde

Bir sabah vurulunca kuşlar
Yitirince akışını ırmaklar
Ülkemin mavi göğünde
Parçalanıp kayboldu hayat

Gezginim

Gezginim

Göçebeyim

Sürgünüm

Sırtımda anılar ışığı

Torbanda özgürlük düşü

Omuzlayıp

Çocukluk masallarımı

Çıktım hakikat yollarına

Bir Kadın ki

Bir kadın ki
Elleri bulut
Elleri yağmur
Düşleri güvercin
Gözleri özgürlüğe kardeş
Saçları ırmak
Kuraklığa akıyor
Yüreği çocuk
Yüreği barış
Aşkı aşkla arıyor

Sur Dibinde

Sur'da
Sur dibinde
Yazın ağaran yüzünde
Bir çocuk ölmemiş gibi
Uzanmış yıldızlara bakıyor

Savaşçı kızların savunduğu
Kara taş surlarda
Bayrak olmuş
Şafakta dalgalanıyor

Sol yanında Dicle
Sağ yanında Fırat
Özgürlük toprağına akıyor

Ütopya Ülkesi

İki ırmak arası
Ütopya ülkesi
Bir gül yarasıdır
Gökte kuş sürüsü
Yürekte şiir sevdasıdır
Ay ışığını geceye serer gibi
Sererim düşlerimi
Özgürlük kavgasına

Toprak Söyledi

Gül tenli şafakta ararken

Aşk ile hakikati

Fırat'ın suları söyledi

Toprak söyledi

Bir ören yerinde taşlar kulağıma

fısıldadı

Kadim dengbejler anlattı

Benimle başlamış ilkler

Benimle yayılmış yeryüzüne

türküler

Arnon Kalesi

*1982 Arnon Kalesinde toprağa
düşenlerin anısına...*

Yıkıldı

Bir şafak vakti

Ateşe ve yasa boğuldu

O heybetli Arnon Kalesi

Düştü toprağa bir akşamüstü

O güzel

O genç

O cesur savaşçılar

Bir kanlı çatışmada

Vuruldu birer birer

O korkusuz

O yakışıklı

O genç savaşçılar

Kötü ruhların barınağı

Cellatların uğrağı

Yarasaların sığınağı oldu

O heybetli Arnon Kalesi

Dost Anılar

*Kendi toprağında
Varlığımın sesi
Tarihin özüyüm*

Sabah rüzgârı
Keklik ve bıldırcın sesleri
Dağ ve patika
Güz yaprakları
Dost anılar
Bir serseri bulutun terasında
Işığın ve suyun aynası
Havada bir turaç sürüsü
Özgürlük ve gerilla
Aşk ve kavga
Bir düellodur sürüp gidiyor

Gök Mavi Sevda

*Evrenin gökkuşağıyım
Küllerimden dirilir devrimler
Yalnızlığımda çoğalır yalnızlığım*

Ben ki
Göğü görmedim
Çiçeği görmedim
Gecede yanan ateşi
Baharı denizi hiç görmedim
Ey özgürlük
Gök mavi sevda diye
Bir tek seni bildim

Bütün Gece

*Nereye çekip gitti
O bahar kuşları
O alımlı sevdalar
O tanrıça soylu kadınlar*

Bütün gece
Bir kurşun
Diş kadar bir kurşun
Düşüyor düşlerime
Ucu zehirli kıvrık bir hançer
Saplanıyor yüreğime
Beklerken güneşi
Süvarisi vurulmuş
Şaha kalkmış bir at kişniyor
Kişniyor ve koşuyor
Sabaha akan Fırat kıyısı boyunca

